

LANDEN VAN EUROPA

Faeröer

DEFINITIEF

11 oktober 2009

1 Vlag

2 Ligging op Europese kaart

De Faeröer zijn een eilandengroep, gelegen in de noordelijke Atlantische Oceaan in het midden van de driehoek Schotland-Noorwegen-IJsland. De archipel vormt een autonoom gebied binnen het Koninkrijk Denemarken. De naam Faeröer betekent 'schapeneilanden'. De Faeröereilanden hebben tezamen een totale kustlijn van 1117 km.

3 Oppervlakte

De oppervlakte van de Faeröer is 1399 vierkante kilometer. Nederland is ongeveer 30x groter.

4 Bevolking

Op de eilandengroep wonen bijna 49.000 mensen. De bevolkingsdichtheid is 34,9 per vierkante kilometer.

5 Hoofdstad en enkele belangrijke steden

De hoofdstad Tórshavn (aantal inwoners, inclusief 'voorsteden' ongeveer 19.000) ligt op het grootste eiland, Streymoy. Een andere wat grotere plaats is Klaksvík met 4664 inwoners (2005), op Borðoy.

6 Geschiedenis: globale perioden, belangrijkste personen

De Faeröer zijn vanaf de 9e eeuw n.Chr. voornamelijk vanuit Noorwegen bevolkt. In de 11e eeuw kwamen de eilanden onder het gezag van de Noorse koning. Toen Noorwegen zelf een gebiedsdeel van Denemarken werd, kwamen de Faeröer ook onder de Deense kroon. Ook toen Noorwegen Zweeds en later zelfstandig werd, bleven de Faeröer Deens. In 1948 kregen de eilanden verregaand zelfbestuur.

7 Staatsvorm

De Faeröer zijn een constitutioneel koninkrijk, een parlementaire monarchie. Het staatshoofd is de Deense vorst(in). De eilandengroep heeft zelfbestuur, zoals met het Deense Koninkrijk wettelijk is overeengekomen. Het zelfbestuur of "Landsstýri" wordt voorgezeten door een "Løgmaður" met drie tot zes ondergeschikten en een bureaucratische warboel aan commissies, besturen en raden. Het Løgting is het parlement van de Faeröer. Het Løgting is één van de oudste parlementen ter wereld. Het bestond mogelijk al in de 9e eeuw. Het aantal zetels in het Løgting varieert tussen 27 en 32. Verkiezingen om de 4 jaar.

De Faeröer onderhouden bilaterale betrekkingen met de Europese Unie en met andere landen, waaronder de buurlanden Noorwegen en IJsland.

De Faeröer behoren niet tot de Europese Unie.

Nationale feestdagen: 28 en 29 juli.

Volkslied: Tú alfagra land mítt

8 Regio's en departementen

De eilandgroep Faeröer bestaat uit 17 bewoonde eilanden en 1 onbewoond (Litla Dímun). De bewoonde eilanden zijn: Streymoy, Eysturoy, Vágar, Mykines, Suðuroy, Stóra Dímun, Skúvoy, Sandoy, Hestur, Koltur, Nólsoy, Borðoy, Kalsoy, Kunoy, Viðoy, Svínoy en Fugloy. De eilandengroep bestaat uit 34 gemeenten.

9 Infrastructuur

Vanaf Borðoy loopt een dam naar zowel Viðoy als Kunoy. Deze drie eilanden vormen samen met Kalsoy, Svínoy en Fugloy de Noordereilanden.

Op Vágar ligt het enige vliegveld van de Faeröer, de luchthaven Vágar. Vroeger moesten luchtreizigers die naar Tórshavn wilden, een overtocht per veerboot maken, maar sinds in 2002 de Vágartunnel werd voltooid is er een rechtstreekse wegverbinding.

Op de eilanden rijden geen treinen. Bussen en ferries onderhouden de binnenlandse verbindingen.

10 Klimaat

Het klimaat van de eilandengroep is onder invloed van warme golfstromen van de oceaan erg mild. Wel hangt er vaak bewolking, valt er veel regen en waait het er dikwijls, omdat de eilandengroep in de baan van veel Atlantische depressies ligt. De winters zijn nooit erg koud, de zomers koel en zonder veel zon.

11 Rivieren en meren

Op de Faeroër eilandengroep stromen geen (grote) rivieren van betekenis. De eilandengroep wordt wel geheel omringd door water, fjorden en zeestraten.

12 Gebergten

Gedurende de ijstijd waren de Faeröer bedekt met ijs. Tegen het einde van de ijstijd, nadat het ijs begon te smelten, ontstonden de keteldalen, zeeëngtes en fjorden, die het landschap zo karakteristiek maken: ruig en indrukwekkend vanwege de kliffen, ravijnen en nauwe zeestraten. De noord- en westkust wordt gekarakteriseerd door steile kliffen tot 750 meter hoogte bij Enniberg op het eiland Viðoy. De oost- en zuidkust hebben een wat meer glooiend landschap. Het hoogste punt van de Faeröer is de Slættaratindur met 882 meter.

13 Nationale en regionale parken

Het meest westelijke eiland Mykines is beroemd om zijn populatie papegaaiduikers. De hele archipel heeft overigens een rijk vogelleven: de steile, rotsachtige kust maakt de nesten onbereikbaar voor vijanden.

14 Industrie en economie

De economie van de Faeröer is voornamelijk afhankelijk van de visserij (wijting, kabeljauw, schelvis, koolvis e.a.) en intensieve zeevisskwekerij (voornamelijk zalm en forel). Naast de visserij, die verreweg het grootste deel van de export voor zijn rekening neemt, zijn er op de archipel ook duizenden schapen, die in de bergen grazen. Ze voorzien in 60% van de vleesproductie en zijn daarbij ook nog wolleveranciers. Er ontwikkelen zich ook kleine en gevarieerde industriële activiteiten. Het toerisme neemt een bescheiden plaats in en ook de dienstverlening, vooral voor de visserij en de oliewinning, is groeiende. De vissers van de Faeröer zijn berucht om het bijeendrijven en slachten van scholen grienden, kleinere walvisachtigen, voor hun vlees en blubber.

De opbrengst van de nog steeds bescheiden winning van olie binnen de 200 zeemijl vanaf de zee kust wordt voor een groot deel overgeheveld naar Denemarken. De plaatselijke bevolking ziet dus weinig terug van deze inkomsten. Dit postkoloniale beleid van Denemarken heeft de wens onder de eilandbewoners volledig onafhankelijk te worden van Denemarken verder vergroot. Denemarken weigert dat.

15 Wijnbouw

Op de Faeröer wordt geen wijn geproduceerd.

16 Landbouw

De landbouw op de Faeröer bestaat uit melkveeproductie die de plaatselijke behoeften geheel dekt, en een bescheiden aardappel- en groententeelt. Daarnaast is er nog een kleine vogelvangst voor economische doeleinden.

17 Bosbouw

Er is zeer weinig bos, voor een deel te wijten aan de eeuwenoude schapenteelt.

18 Godsdienst

De meeste inwoners van de eilandengroep zijn protestant (evangelisch-luthers).

19 Onderwijs

Het basisonderwijs bestaat uit een basisschool waar men 10 jaar les moet volgen om over te kunnen gaan naar een hoger onderwijs.

20 Cultuur

Zelfs op de afgelegen Færøer staat het culturele leven niet stil, maar men moet er geen al te hooggespannen verwachtingen van hebben. Er zijn beeldhouwers, schilders en vooral veel kunsthandwerkers, wier werk te koop is in galerieën en ateliers. Het werk van de beroemdste schilder van de Færøer, S.J. Mikines, is te zien in het nationale kunstmuseum Listasavn Føroya in de hoofdstad Tórshavn. Op de eilanden wordt veel muziek gemaakt en gedanst.

Het grootste evenement van de Faeröer is het jaarlijks terugkerende Olavsøka-feest ter ere van de heilige Olav (Noorse koning) op 28 en 29 juli. Hij is de beschermheilige van de Faeröer. Andere belangrijke evenementen zijn het Færøisch Kunstfestival (tweede week van augustus). Het Norðurlandahúsið organiseert veel muziekfestivals en tentoonstellingen met internationale deelnemers.

21 Eten en drinken

In Tórshavn zijn verschillende toprestaurants waar de koks met lokale waar fantastische gerechten weten klaar te maken. Maar men kan er ook terecht voor een pizza of hamburger. Vis neemt daarbij een belangrijke plaats. Kroegen zijn er weinig, maar er zijn wel twee brouwerijen van origineel Faeröisch bier.

22 Taal

De officiële taal is Deens en Faeröers,

23 Geldeenheid

De munteenheid is de Faeröerse kroon (FOK).

24 Media

De Faeröer hebben twee kranten: Dimmalaeting en Sosialurin.

De SvF (de TV-zender van de eilandengroep) bestaat sinds 1984. Voor die tijd had de Faeröer geen televisie. De radio heet Udvarpid Føroya, vertaald: Radio Faeröer. Beide publieke organisaties hebben lange tijd naast elkaar bestaan. Door de overheid van de Faeröer is besloten dat de radio- en tv-zenders samen verder gaan. Daarom is de Kringvarp Føroya opgericht, vrij vertaald de Omroep Faeröer, met daarin verwerkt de publieke radio- en tv-tak van de Faeröer Eilanden. De Faeröer heeft inmiddels ook commerciële radio: muziekzender Ras2 en de christelijke Lindin.

25 Belangrijkste monumenten en topics

De grootste bezienswaardigheden van de eilanden zijn de indrukwekkende natuur en het imponerende landschap. Interessant is het natuurhistorische museum Føroya Nátturugripasavn in Tórshavn. Kirkjubøur was tot de reformatie het kerkelijke middelpunt van de Færøer. Hier werd vanaf het einde van de dertiende eeuw gebouwd aan de gotische St. Magnus-kathedraal. De kathedraal werd in 1772 door een lawine grotendeels verwoest. De ruïne is te bezichtigen. Op de fundamenten van het bisschoppelijke paleis is de Roykstovan gebouwd van drijfhout. Het geeft een perfect beeld van een traditionele boerderij.